

se på alt det her med fadervor. Det er også ganske fornuftigt. Det er fornuftige tiltag, og derfor skal vi måske bare sige, at der ikke er noget, der ikke er så skidt, at der ikke kan komme noget godt ud af det. Det gælder jo så også det her forslag.

Jeg vil ikke gennemgå alle de konkrete detaljer, men dog alligevel slå ned på et par steder. Altså, forbud imod at tilbyde halalslagtet kød, hvorfor det? Langt de fleste kyllinger, man kan købe i Danmark, er halalslagtet. Skal man så have mindre kylling i danske skoler, eller hvad er det, der er pointen i det her? Gælder det også f.eks. koshermad i stedet for halalslagtet, som flere har været inde på? Er det, der er det vigtige, egentlig ikke bare, at folk kan få tilbudt noget, som passer til dem?

Så er der også det her med badefaciliteter. Det har altid undret mig utrolig meget, at folk, der siger, at de gerne vil fremme integrationen, snakker om, at en af de måder, man virkelig kan gøre det på, er med de her fællesbade. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvad der kan ske i fællesbade, men jeg synes simpelt hen, at det er langt ude at påstå, at det skulle være særlig integrationsfremmende at stå i et bad sammen, eller at påstå, at det skulle være en særlig dansk værdi. Det er jo sådan en eller anden tysk nudistkultur fra 1920'erne, som bare har vundet indpas af sparehensyn i sin tid, fordi man ikke havde råd til at indrette enkeltkabiner. Altså, kom nu videre.

Så er der det med fridagene. Man skal sige nej til, at folk kan få fri i anledning af religiøse højtider. Hvorfor i alverden skulle man dog det? Jeg synes da, det er fint, at den lokale skoleleder kan finde ud af, at der er mulighed for, at der kan gives fri i anledning af de religiøse højtider, som minoritets elever måtte have – om det er muslimske elever, jødiske elever eller hvad ved jeg. Ganske, ganske fint.

Der, hvor der kan være en pointe, er, at man skal turde tage de svære samtaler. Det er der, jeg kan være bekymret, for hvis der er elever, der kommer i skole, og som, på grund af at de faster, dermed ikke er i stand til at modtage undervisning, er det da selvfølgelig skolens pligt at tage det op med forældrene og sørge for, at de pågældende elever kommer forberedt i skole hver eneste dag. Det var så om forslaget.

Man kunne jo gøre noget andet for at fremme den kulturelle integration og for at fremme fællesskabet. Man kunne bl.a. afskaffe kristendomsundervisning og indføre religionsundervisning,

så der var en neutral grund at mødes på. Selvfølgelig ville kristendommen stadig fylde meget i et sådant fag, fordi kristendommen på godt og ondt er en del af dansk historie. Man kunne også gå ind og sige, at der ikke skal bedes fadervor i jyske folkeskoler finansieret af skatteborgerne. Hvad pokker er det dog for noget, at der skal til at være fællesbøn i offentlige skoler? Det har der åbenbart været i smug ovre i det vestjyske i en årrække. Jeg har da fået henvendelser fra indtil flere forældre fra nogle af de skoler, der meget gerne vil have sig det frabedt. Jeg synes, at man skal huske på, at når vi diskuterer åndsfrihed, er det altså individets rettigheder, der kommer før grupperes rettigheder. I den konflikt vælger man den gruppe, der gerne vil bede fadervor, i stedet for at man vælger det individ, som gerne vil undtages. Det er misforstået åndsfrihed, når man vælger, at grupper skal kunne tyrannisere individet. Det er det både i forhold til islamiske grupper og i forhold til kristne grupper, vil jeg sige til undervisningsministeren.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er vi nået frem til ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:57

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes, at debatten desværre endnu en gang har vist, at der i Folketinget, både i regeringspartierne og i oppositionspartierne, er en manglende forståelse for de dybt alvorlige problemer, der er i samfundet. Man har i den seneste måneds tid kunne følge Socialdemokraternes kamp imod alt, hvad der minder om dansk kultur og kristendom i folkeskolen, i stedet for at handle, og i dag fremgår det, at regeringspartierne og Socialistisk Folkeparti i fællesskab lukker op for fredagsbøn i skolen, et uheldigt knæfald. Dansk Folkeparti er dybt rystet over denne foragt for egen kultur.

Samfundet må sige fra, når forældre eller andre pådutter børn kulturelle og religiøse skikke, som kan skade deres skolegang og integration. I Danmark er vi traditionelt meget forstående over for forskellige kulturer og religioner, men det er med stigende bekymring, at Dansk Folkeparti iagttager, hvordan nogle herboende muslimer praktiserer deres kultur og religion, da det ofte har en negativ påvirkning på den daglige dag, de lever i i Danmark. Kulturelt betingede